

Arzu Su Züleyha Ya

– yoksul · 26 Mart 2015

kenz-i mahfisinde kürek çektiğim
bırak çeksin varsın kader değil mi
nadastan çıkartıp yürek ektiğim
su duâsına Hakk ne der değil mi

.
dertlerim vurdursan taşlar kırılır
ara yerde kalır gönlüm kırılır

.
ruh taşkınlıkları ak ak ışıyor
göğsüme bu âfet çok yaklaşıyor
eriyor adetâ nûr akışıyor
kuraklığa doğru önder değil mi

.
açıldıkca sırrım bağrım yarılr
kanadıkca ancak ağrım sarılır

beden yaşıyor da aşk mezarımda
verseler anlıma yâr yazarım da,
baştan sona hüküm "o" yazarımda
yükümlülüğüm mukadder değil mi

.
tanrı dağlarında cisim ayrılır
taşlara kazınan isim kayrılır

beyhudede kanıyor, yara arsız
lokman hekim olsan sarma, yararsız
derdestlere düçâr kat'i kararsız
dökülen gözyaşım heder değil mi

.
çektirmez kılıncım kınım sarılır
utancım saklasa cebren sıyrılır

.
kimlerin hakkıyım, yakarmışlara
ağıt gibi beni yâk ermişlere
kurumuş bastonum yeşermişlere;

döndersin kün emri, yâd er değil mi

.

vara vara ancak yâre varılır

gönül ipek gibi yere serilir

.

ılık uykularda kalan rüyama

züleyhâ'lar doldu satış furyama

yara kabuğumsu bu menfur yama

yoksulluğuma birader değil mi

.

gel ölelim desem Yoksul darılır

ölenler tekraren aşkta dirilir